

MEHMETÇİĞE

Eli daha yeni kalem tutarken, elinde tüfekte cepheye giden Mehmetçik. Henüz okuma yazma bilmezken, vatani için ölmeye giden Mehmetçiğim, nasılsın? Seni pek mutlu göremedim. Haklısın gerçi, bizler için, vatan için kendinden vazgeçtin, geleceğinden...

Sadece sen değil Ali, sadece Mehmet değil. Ayşe nenelerimiz, Fatma teyzelerimiz cepheye çorap, cephane, yiyecek getirmek için açık hedef oldu. Kendi hayatları pahasına sizlere yardım etmek için bir oradan bir oraya koşurdular. Kendilerini tehlikeye attılar. Vatanları için, gelecekleri için.

Biz mi? Biz pek bir şey yapmadık. Kendi çıkarlarımız için birbirimizin canına kıydık, kendi milletimizi soyduk. Bu yüzden üzgün olmakta haklısın. Gerçi bu kadar bencil olmayıp millete, halkına yardım edenler de var. Onlar pek göz önünde değiller ama. Göz önüne çıksalar bile onları ayıplarız. Çoğumuz artık haram ile helali ayırt edemiyor çünkü.

Ama o kadar da korkma geleceğinden, bu milletin Ataları sizsiniz. Sizin kanınız bizde artık. Konu vatan, millet ise gerisi teferruattır. Bu ülkede vatani için canını, geleceğini, feda etmeyecek tek bir kişi bile yoktur. Var ise onlar zaten bizden değildir.

Şimdi biraz da sen anlat bana cephede ne zorluklarla, ne şartlarla vatanımız için, bizler için, geleceğinden, canından nasıl vazgeçtiğini...

Baha DEMİRHAN 1302 9/A